

کارزار دفاع از انقلاب نیپال

کارزار دفاع از انقلاب نیپال، از اول اپریل 2008 شروع شد و در ابتدا قرار بود تا پانزدهم اپریل ادامه یابد؛ اما بنا به دلایل خاصی برای دوهفته دیگر نیز ادامه یافته و تا آخر اپریل پیش رفت.

کارزار عمدتاً توسط واحد های حزبی داخل کشور و واحد های حزبی آنطرف خط دیورند پیشبرده شد. واحد های حزبی روبهطرف هم در پخش اسناد بیرونی و تبلیغات بیرونی و هم در پیشبرد مباحثات درونی مربوط به کارزار تلاش و کوشش نمودند. در طی یک ماهی که کارزار ادامه داشت، مسائل مربوط به انقلاب نیپال در سطح نسبتاً وسیع توده پی مطرح گردیده و مورد توجه و دقت قرار گرفتند.

پخش وسیع ورقه های خبری سه گانه در مورد " آخرین نتایج انتخابات مجلس موسسان نیپال "، به مثابه بخشی از کارزار، برای اولین بار توده های افغانستانی را بصورت نسبتاً وسیع در جریان اخبار مربوط به نیپال قرار داد.

حزب کمونیست (مائونیست) افغانستان نسبت به جذر و مد های انقلاب در نیپال بطور همیشگی توجه ویژه ای داشته و با امید واری و دلهره تحولات مربوط به آنرا تعقیب کرده است. راه اندازی و پیشبرد کارزار دفاع از انقلاب نیپال این توجه ویژه همیشگی را ارتقای کیفی قابل توجهی بخشیده و اهمیت توجه جدی به مسائل انقلاب نیپال را بیشتر از پیش برجسته ساخت.

با در نظر داشت مباحثات درونی در " جنبش انقلابی انترناسیونالیستی "، به شمول ملاحظات جدی حزب ما، در مورد تحولات نیپال، رفقا در جریان پیشبرد کارزار، در مورد مباحثات درونی نسبت به فعالیت های بیرونی فعالتر و جدی تر بوده و فعالیت های مبارزاتی بیشتری از خود نشان دادند.

طبیعی است که مباحثات درونی براه افتاده در کارزار و همچنان اقدامات مبارزاتی بیرونی در آینده نیز تعقیب خواهد شد و در شماره های مختلف نشریه درونی و ارگان مرکزی حزب منتشر خواهد گردید.

اسناد ضمیمه عبارت اند از: دو سند مربوط به کارزار، یک بررسی آماری از نتایج انتخابات مجلس موسسان در نیپال، سندی از سرویس خبری جهانی برای فتح در مورد نتایج انتخابات نیپال و نظری بر وضعیت کنونی نیپال.

اعلامیه پخش شده در روز انتخابات مجلس موسسان در نیپال

از انقلاب نیپال دفاع کنیم و توطئه ها و مداخلات امپریالیست های امریکایی و توسعه طلبان هندی و سایر امپریالیست ها و مرتجعین را افشا نماییم

قرار است انتخابات مجلس موسسان در نیپال به تاریخ دهم اپریل برگزار گردد و پروسه جاری روند سیاسی در نیپال آخرین روز های خود را از سر بگذرانند. این انتخابات، تا حال چند بار توسط مرتجعین به تعویق انداخته شده است، ولی احتمال به تعویق انداختن مجدد آن دیگر غیرمحمول به نظر می رسد. اما در صورتیکه مرتجعین سلطنت طلب و حامیان امپریالیست و توسعه طلب امریکایی و هندی آنها بر گزاری انتخابات را به نفع خود نبینند، این احتمال وجود دارد که اردوی ارتجاعی شاهی، که تا حال دست نخورده باقی مانده و طی دو سه سال اخیر توسط امپریالیست های امریکایی بیشتر از پیش مجهز و مسلح گردیده است، دست به کودتا بزند و پروسه جاری در آخرین مراحل خود منقطع گردد.

از جانب دیگر یک توطئه ارتجاعی بنیاد گرایانه هندو در جنوب کشور، در دشت های تریایی، جائیکه تقریباً نصف نفوس نیپال را در خود جای داده و منطقه اصلی تولید زراعتی کشور محسوب می گردد، شکل گرفته است. این توطئه بنیاد گرایانه هندو که ظاهراً با شعار حقوق منطقه بی اهالی مدهیشی جنوب، که با اهالی ایالت بیهار هند هم نسب هستند، سر بلند کرده است، در اصل دو هدف را دنبال می نماید:

1 - جلوگیری از سرنگونی سلطنت فنودالی هندو و برقراری مجدد سلطه آن بر سراسر کشور.

2 - تجزیه منطقه تریپلی از نیپال و پیوند دادن آن به ایالت بیهار هند.

از جانب دیگر هم در رابطه با کودتای ارتجاعی توسط اردوی شاهی و هم در رابطه با حرکت های بنیاد گرایه هندو در جنوب، احتمال مداخلات مسلحانه امپریالیستی و ارتجاعی خارجی، بخصوص توسط توسعه طلبان هندی و حمایت امپریالیست های امریکایی، نیز وجود دارد.

انقلاب نیپال پس از پیشرفت های ده ساله جنگ خلق به دستاورد های مهمی نائل آمد. هشتاد در صد قلمرو روستایی کشور از سلطه دولت ارتجاعی آزاد گردید و درین مناطق وسیع قدرت سیاسی توده پی شکل گرفت، ضربات مهمی بر استثمار فنودالی، تبعیضات کاستی، ستم ملی و ستم جنسی وارد آمد و ارتش انقلابی به آنچنان نیرومندی، توان و پیشروی های عملیاتی دست یافت که حزب کمونیست نیپال (مائونیست) ورود جنگ خلق به مرحله تعرض استراتژیک را اعلام نمود.

اما پس از آنکه شاه با پشت گرمی اردوی شاهی و با اعلام حالت اضطرار در کشور، پارلمان را منحل نمود، حکومت را بر کنار کرد و صدراعظم معزول را زندانی ساخت، حزب کمونیست نیپال (مائونیست) به تاکتیک همکاری با احزاب پارلمانی در قالب مبارزات مسالمت آمیز توده پی روی آورد. در نتیجه مبارزات توده پی وسیعی که نیروهای تحت رهبری مائونیست ها در آنها نقش عمده بر عهده داشتند، شاه ناگزیر شد پارلمان منحل شده و حکومت معزول شده را دوباره بر حال نماید و اردوی شاهی نیز به ناچار ساکت باقی ماند. پس از آن، در انطباق با یک توافقنامه دو جانبه رسمی میان حزب کمونیست نیپال (مائونیست) و هفت حزب پارلمانی، همه با هم بجای پارلمان و حکومت موجود، یک پارلمان و حکومت جدید ائتلافی موقت و یک قانون اساسی موقت به وجود آوردند تا برای تعیین نظام سیاسی آینده کشور، به پای انتخابات مجلس موسسان بروند.

علیرغم اینکه تعدادی از مواد مهم توافقنامه مشترک، منجمله انحلال اردوی شاهی، توسط احزاب پارلمانی و حکومت موقت اجرا نا شده باقی ماند و حزب کمونیست نیپال (مائونیست) پس از مدتی شمولیت در حکومت موقت، از آن خارج گردید، مائونیست ها در پارلمان موقت باقی ماندند. حزب کمونیست نیپال (مائونیست) پس از خروج از حکومت موقت، یک جنبش مبارزاتی توده پی وسیع مسالمت آمیز به نفع برگزاری انتخابات مجلس موسسان را دامن زد و به این ترتیب پروسه مبارزاتی صلح آمیز همچنان ادامه یافت.

این پروسه سازش میان حزب کمونیست (مائونیست) نیپال و بخشی از نیروهای ارتجاعی در آن کشور که به قصد منزوی کردن هر چه بیشتر ارتجاع فنودالی سلطنت طلب به میان آمده است، زمینه ای برای یکسلسله « تبلیغات ارتجاعی و رویزیونیستی ای ... که کوشش دارند توده های انقلابی را دچار توهم سازند و آنها را از مسیر انقلاب منحرف کنند ... »، هم در داخل نیپال و هم در سطح جهانی، بخصوص کشور های منطقه، به وجود آورد. در چوکات این تبلیغات ارتجاعی و رویزیونیستی سعی به عمل آمد و می آید که پروسه مبارزاتی صلح آمیز کنونی در نیپال، که حزب کمونیست نیپال (مائونیست) یک حرکت تاکتیکی خوانده و میخواند، به عنوان یک مودل و یک استراتژی مبارزاتی در مقابل استراتژی مبارزاتی جنگ خلق مطرح گردد. در رابطه با رد قاطعانه همیگونه تبلیغات ارتجاعی و رویزیونیستی " ششمین کنفرانس منطقوی احزاب و سازمانهای مائونیست متحد در جنبش انقلابی انترناسیونالیستی در جنوب آسیا " که به اشتراک حزب انقلابی بنگله دیش، حزب کمونیست (مائونیست) افغانستان، حزب کمونیست بوتان (مارکسیست - لنینیست - مائونیست)، حزب کمونیست هند (مارکسیست - لنینیست - مائونیست)، حزب کمونیست نیپال (مائونیست)، حزب کمونیست هند (مارکسیست - لنینیست - مائونیست)، حزب کمونیست نیپال (مائونیست) و حزب پرولتری یورپانگلا (کمیته مرکزی) دائر گردید و اطلاعیه مطبوعاتی آن در جنوری 2007 منتشر شد، با صراحت اعلام کرد که :

« کنفرانس این موضع مائونیستی را مجددا خاطر نشان کرد که سازش میان یک حزب مائونیستی و نیروهای

ارتجاعی در یک کشور، نیروهای انقلابی در سایر کشورها را ملزم نمی سازد که عین کار را انجام دهند و اینکه آنها باید به اجرای وظایف انقلابی شان ادامه دهند.»
اطلاعیه مطبوعاتی کنفرانس بلافاصله ادامه می دهد:

« کنفرانس برای یک کارزار وسیع بخاطر دفاع از انقلاب در نیپال فراخوان داد و خواست عدم مداخله امپریالیست ها و تمام مرتجعین در مسائل نیپال را قویا مطرح کرد. »
در پاسخ به همین فراخوان بود که یک کارزار مبارزاتی چند هفته ای، توسط کمیته دفاع از انقلاب نیپال، در منطقه پیش برده شد.

اینک در شرایطی که پروسه سیاسی صلح آمیز جاری در نیپال آخرین مراحل خود را از سر میگذراند، یکبار دیگر در انطباق با " اطلاعیه مطبوعاتی ششمین کنفرانس منطقه پی احزاب و سازمانهای مانوئیست متحد در جنبش انقلابی انترناسیونالیستی در جنوب آسیا"، همبستگی انترناسیونالیستی خود را با حزب کمونیست نیپال (مانوئیست) اعلام می کنیم.

حزب کمونیست (مانوئیست) افغانستان مداخلات و توطئه های نفرت انگیز امپریالیزم امریکا را در تلاش برای حفاظت از دولت و جامعه ارتجاعی کهن در نیپال شدیداً تقیح می نماید و خواهان آن است که مبارزه علیه این مداخلات و توطئه ها با تمام توان و قوت به پیش برده شود.

ما همچنان نقشی را که توسعه طلبان هندی در کل شبه قاره هند به عنوان زاندارم منطقه پی جدید امپریالیست های امریکایی و در جهت خدمت به کارزار مداخله گرانه، تجاوزکارانه و اشغالگرانه آنها در سطح جهان و منطقه و مشخصاً در نیپال و افغانستان، بر عهده گرفته اند، جدا نکوهش می کنیم و خواهان پیشبرد مبارزات فعال علیه آن هستیم.

حزب کمونیست (مانوئیست) افغانستان یکبار دیگر اعلام می کند که بزرگترین خدمتی را که می تواند برای انقلاب جهانی، منجمله انقلاب نیپال، انجام دهد، این است که مبارزات تدارکی برای برپایی و پیشبرد جنگ خلق در افغانستان را، که شکل مشخص کنونی آن جنگ مقاومت ملی مردمی و انقلابی علیه اشغالگران امپریالیست و رژیم دست نشانده آنها است، هر چه اصولی تر و سریعتر به سر انجام رساند و درفش پر افتخار جنگ انقلابی را در میدان کارزار خونین افغانستان برافرازد.

زنده باد انقلاب نیپال!

مرگ بر دشمنان انقلاب نیپال!

دور باد دستان مداخله گر امپریالیست های امریکایی و توسعه طلبان هندی از نیپال!

زنده باد مارکسیزم - لنینیسم - مانوئیسم!

زنده باد جنبش انقلابی انترناسیونالیستی!

به پیش در راه برپایی و پیشبرد جنگ مقاومت ملی مردمی و انقلابی در افغانستان!

حزب کمونیست (مانوئیست) افغانستان

22 حمل 1387 (10 اپریل 2008)

پیام تبریکه به حزب کمونیست نیپال (مانوئیست)

به کمیته مرکزی حزب کمونیست نیپال (مانوئیست)

رفقای عزیز!

تبریکات صمیمانه ما را به مناسبت پیروزی حزب کمونیست نیپال (مائونیست) در انتخابات مجلس موسسان، و تمنیات نیک ما را در جهت پیروزی های مبارزاتی باز هم بیشتر تان، به شما، تمامی اعضای حزب، اردوی آزادیبخش خلق، چریک های توده پی، جمعیت جوانان کمونیست، سازمان های توده پی تحت رهبری حزب و کل خلق نیپال، تقدیم می نمائیم.

ما در طی ده سالی که جنگ خلق در نیپال جریان داشت و دو سال بعد از آن، به ویژه در طی چند ماه گذشته، مداوما سعی داشته ایم فراز و نشیب ها و خم و پیچ های مبارزات انقلابی در نیپال را با امید واری و درس آموزی از نزدیک تعقیب نمائیم. حزب ما در سراسر یک ماه گذشته (ماه اپریل)، یک کارزار مبارزاتی حمایت از انقلاب نیپال را پیش برده است. این کارزار مبارزاتی در عین حمایت از انقلاب نیپال شامل پیشبرد جر و بحث های درونی در مورد شیوه ها و راه های مبارزاتی اتخاذ شده در راستای برگزاری انتخابات مجلس موسسان و جمهوری دموکراتیک فیدرال نیز بوده است. جوانب بیرونی و درونی این کارزار مبارزاتی را بعد از تنظیم و جمعبندی نهایی به شما و کمیته جنبش انقلابی انترناسیونالیستی تقدیم خواهیم کرد.

بیان اجمالی این موضوع را درینجا ضروری می دانیم که حزب ما در مورد " تاکتیک " های اتخاذ شده توسط رفقا و کل پروسه " تعرض سیاسی " ای که به انتخابات مجلس موسسان و پیروزی انتخاباتی حزب همسنگر ما، حزب کمونیست نیپال (مائونیست)، انجامیده است، ملاحظات بسیار جدی و همه جانبه دارد. چنانچه این ملاحظات در عمل نادرست ثابت گردد، نه تنها ناراحت نخواهیم شد بلکه با کمال صمیمیت باید بگوئیم که این امر باعث شادمانی ما نیز خواهد شد.

در هر حال، همانطوریکه در نامه جوابیه ارسالی به شما، ملاحظات مان را صریحا با شما رفقا در میان گذاشتیم، بعد از این نیز به این کار ادامه خواهیم داد و امید واریم با حدیث بیشتر از پیش این کار را انجام دهیم. یقینا چنین ملاحظاتی را از سوی سائر نیروهای همسنگر در جنبش انقلابی انترناسیونالیستی و در راس همه کمیته جنبش نیز دریافت خواهید کرد. تا حال هر چه بوده است، بعد از این، حزب شما ... باید در قبال ملاحظات رفقای همسنگر بین المللی اش گوش شنوای بیشتری داشته باشد. به نظر ما چگونگی برخورد شما در این زمینه هم می تواند باعث استحکام و گسترش بیشتر و روز افزون تر جنبش ما گردد و هم می تواند خطرات جدی بر سر راه استحکام و گسترش و حتی وحدت و موجودیت یکپارچه آن به وجود آورد و به این ترتیب به امر انقلاب جهانی خدمت نماید و یا به آن زیان رساند.

زنده باد انقلاب نیپال!

زنده باد انترناسیونالیزم پرولتری!

زنده باد جنبش انقلابی انترناسیونالیستی!

کمیته مرکزی حزب کمونیست (مائونیست) افغانستان

اول می 2008

بررسی احصائیوی ذیل چند روز بعد از معلوم شدن نتایج نهایی انتخابات مجلس موسسان نیپال به عمل آمد.

احصائیه ها در مورد انتخابات مجلس موسسان نیپال چه می گویند؟

در نیپال تقریبا 17000000 (هفده میلیون) رای دهنده موجود است. مجموع آراء ریخته شده به صندوق های انتخاباتی مجلس موسسان رویهمرفته در حدود 10000000 (ده میلیون) رای بوده است. از اینقرار در حدود 7000000 (هفت میلیون) نفر از افراد دارای حق رای در انتخابات شرکت نکرده اند.

ترکیب نهایی مشمولین مجلس موسسان قرار ذیل اعلام گردیده است :

- 1 - حزب کمونیست نیپال (مائونیست) مجموعاً 220 نفر (120 نفر در انتخابات مستقیم و 100 نفر در شمارش تناسبی مجموع آراء حاصله)
- 2 - حزب کنگره نیپال مجموعاً 110 نفر (37 نفر در انتخابات مستقیم و 73 نفر در شمارش تناسبی مجموع آراء حاصله)
- 3 - حزب کمونیست نیپال (اتحاد مارکسیست - لنینیست ها) مجموعاً 103 نفر (33 نفر در انتخابات مستقیم و 70 نفر در شمارش تناسبی مجموع آراء حاصله .
- 4 - فورم حقوق مردم مدهیسی مجموعاً 52 نفر (30 نفر در انتخابات مستقیم و 22 نفر در شمارش تناسبی مجموع آراء حاصله)
- 5 - حزب دموکراتیک مدهیش ترایی مجموعاً 20 نفر (9 نفر در انتخابات مستقیم و 11 نفر در شمارش تناسبی مجموع آراء)
- 6 - مجموعاً 20 حزب دیگر یا در اثر انتخابات مستقیم و شمارش تناسبی مجموع آراء و یا صرفاً بنا به شمارش تناسبی مجموع آراء نیز به مجلس موسسان راه یافته اند که تعداد مجموعی افراد انتخاب شده هر بیست حزب مذکور 73 نفر می باشد، به ترتیب ذیل :

9 - 8 - 8 - 7 - 5 - 4 - 4 - 4 - 3 - 2 - 2 - 2 - 2 - 1 - 1 - 1 - 1 - 1 .

7 - افراد مستقل 2 نفر

این مجموعه، 575 نفر از اعضای مجلس موسسان را تشکیل می دهند.

26 نفر دیگر توسط کابینه حکومت فعلی بصورت انتصابی تعیین می گردند. تعداد مجموعی اعضای مجلس موسسان 601 نفر خواهند بود.

محاسبات قابل توجه ای که از لیست فوق بدست می آید، قرار ذیل است :

الف - تعداد افرادی که در انتخابات شرکت نکرده اند، مجموعاً کمی بیشتر از 41% مجموع افراد دارای حق رای را تشکیل می دهند و مجموع افرادی که در انتخابات شرکت کرده اند، کمی کمتر از 59% مجموع افراد دارای حق رای را. گرچه شرکت این تعداد افراد در انتخابات، بنا به قاعده معمول انتخابات ها در جهان، انتخابات را مشروعیت می بخشد، اما با توجه به موجودیت و پیشرفت ده سال جنگ خلق در نیپال و بعداً راه اندازی و پیشبرد یک جنبش نوده پی وسیع توسط تمامی احزاب بزرگ سیاسی کشور، به شمول حزب کمونیست نیپال (مائونیست) و همچنان پیشبرد کار تدارکی وسیع توسط تمامی احزاب برای شرکت در انتخابات، باید گفت که نه میزان شرکت کنندگان در این انتخابات چندان وسیع و گسترده بوده است و نه هم میزان کسانی که درین انتخابات شرکت نکرده اند، چندان کم و قلیل. به این ترتیب می توان گفت که این انتخابات از لحاظ تعداد شرکت کنندگان، یک انتخابات معمولی بوده است و نه یک انتخابات فوق العاده.

ب - حزب کمونیست نیپال (مائونیست)، در انتخابات مستقیم، از مجموع 240 چوکی، 120 چوکی یعنی 50% کل چوکی ها را بدست آورده است و 120 چوکی دیگر یعنی 50% دیگر کل چوکی ها به مجموع احزاب سیاسی دیگر، به شمول حزب کنگره نیپال و حزب اتحاد مارکسیست - لنینیست ها، تعلق گرفته است. درین بخش اگر وضعیت حزب کمونیست نیپال (مائونیست) را با وضعیت دو حزب بزرگ پارلمانی قبلی مقایسه کنیم، نتیجه ذیل حاصل می گردد:

حزب کمونیست نیپال (مائونیست) - 50% مجموع چوکی ها.

حزب کنگره نیپال - 15/5% مجموع چوکی ها.

حزب اتحاد مارکسیست - لنینیست ها - 13/5 % مجموع چوکوی ها
مجموع چوکوی های متعلق به دو حزب اخیر - 39 % مجموع چوکوی ها یعنی 11 % کمتر از مجموع چوکوی های
متعلق به حزب کمونیست نیپال (مائونیست).

درین بخش، دستاورد انتخاباتی حزب کمونیست نیپال (مائونیست) نسبتا عالی است، اما با وجود آن نتوانسته
در این بخش از مشمولین مجلس موسسان از اکثریت برخوردار گردد.

ج - حزب کمونیست نیپال (مائونیست) در شمارش تناسبی مجموع آراء ریخته شده به صندوق ها، 100
چوکوی از 355 چوکوی را بدست آورده است، یعنی تقریبا 28/5 % مجموع چوکوی های این بخش را. به عبارت
دیگر، صرفا 28/5 % مجموع افرادی که در انتخابات مجلس موسسان شرکت کرده اند، به حزب کمونیست
نیپال (مائونیست) رای داده اند، در حالیکه 81 / 5 % آنها به این حزب رای نداده اند.

اگر وضعیت حزب کمونیست نیپال (مائونیست) درینمورد را با وضعیت دو حزب بزرگ پارلمانی قبلی مقایسه
نمائیم، نتایج ذیل بدست می آید:

حزب کمونیست نیپال (مائونیست) - 28 / 5 مجموع آراء

حزب کنگره نیپال - تقریبا 20 / 5 % مجموع آراء

حزب اتحاد مارکسیست - لنینیست ها - کمی کمتر از 20 %

مجموع آراء متعلق به دو حزب اخیر - 40 % مجموع آراء یعنی 11 / 5 % بیشتر از مجموع آراء متعلق به حزب
کمونیست نیپال (مائونیست)

به این ترتیب رای کمتر از 3000000 (سه میلیون) نفر از مجموع 10000000 (ده میلیون) نفر شرکت کننده در
انتخابات به حزب کمونیست نیپال (مائونیست) تعلق گرفته است، یعنی کمتر از یک سوم مجموع شرکت
کنندگان در انتخابات. این تعداد افراد صرفا کمتر از 17 % مجموع افراد دارای حق رای در نیپال را تشکیل می
دهند.

دستاورد انتخاباتی حزب کمونیست نیپال (مائونیست) درین بخش صرفا این است که به مثابه بزرگترین حزب
در میان احزاب موجود در نیپال مطرح گردیده است، در حالیکه با در نظر داشت مجموع آراء ریخته شده به
صندوق ها خیلی در اقلیت قرار دارد و طرفداران انتخاباتی آن صرفا بخش کوچکی از مجموع افراد دارای حق
رای را تشکیل می دهند.

د - حزب کمونیست نیپال (مائونیست) صرفا 220 چوکوی از مجموع 601 چوکوی مجلس موسسان را در اختیار
دارد و برای احراز اکثریت ساده یعنی 301 رای به 81 رای دیگر و برای احراز اکثریت دو سوم یعنی 401 رای به
181 رای دیگر نیازمند است. حزب ناگزیر است برای احراز اکثریت ساده و بطریق اولی برای احراز اکثریت
دوسوم با سائر احزاب وارد ائتلاف شده و سازش و معامله نماید. " اتحاد مارکسیست - لنینیست ها " در
مجلس موسسان 103 چوکوی دارد. حزب کمونیست نیپال (مائونیست) و " اتحاد مارکسیست - لنینیست ها
"، در صورت ائتلاف با هم، جمعا می توانند 323 رای داشته باشند و از اکثریت ساده برخوردار گردند. اما برای
احراز اکثریت دو سوم به 78 رای دیگر نیاز دارند. این حالت خواهی نخواهی پای حزب یا احزاب دیگر در مجلس
موسسان را نیز به ائتلاف می کشاند.

ائتلاف میان سه حزب بزرگ موجود در مجلس موسسان (حزب کمونیست نیپال (مائونیست)، حزب کنگره
نیپال و اتحاد

مارکسیست لنینیست ها)، وضعیت قبل از خروج حزب کمونیست نیپال (مائونیست) از حکومت موقت قبلی
را که چندین ماه پیش از برگزاری انتخابات مجلس موسسان صورت گرفته بود، عمدتا یکبار دیگر احیا می نماید،
با این تفاوت که این بار حزب کمونیست نیپال (مائونیست) بزرگترین حزب در این ائتلاف خواهد بود و نه حزب
کنگره نیپال.

چنین حالتی وضعیت متزلزلی در حکومت جدید به وجود خواهد آورد و حزب کمونیست نیپال (مائونیست) نخواهد توانست در مجلس موسسان حتی قانون اساسی جمهوری دموکراتیک فیدرال مورد نظرش را تدوین و تصویب نماید و ناچار خواهد بود، در این حد یا آن حد، به نیروهای ائتلافی خود امتیازاتی بدهد و طرح رقیق شده اش را باز هم رقیق تر سازد.

احتمال دیگر، البته احتمال ضعیف تر، این است که این وضعیت بن بست نه به مجلس موسسان اجازه بدهد که یک قانون اساسی جدید تصویب نماید و نه هم به حکومت جدید این فرصت را مساعد سازد که حد اقل در سطح یک حکومت معمولی خود را تحکیم نماید و وظایف خود را پیش ببرد. در چنین صورتی بحران مجدداً اوج خواهد گرفت و راه حل خود را در شروع درگیری ها و زد و خورد ها یعنی از سر گرفته شدن جنگ جستجو خواهد کرد. این امکان وجود دارد که اردوی نیپال دست به یک کودتای ارتجاعی بزند و اردوی آزادیبخش خلق و چریک های توده یی در مقابله با آن وارد کارزار گردند. این امکان نیز وجود دارد که هر دو طرف راه حل مسالمت آمیز مشکلات را کنار بگذارند و در مناطق مختلف علیه همدیگر دست به جنگ بزنند. اگر چنین شود سیر انکشاف اوضاع را بصورت دقیق نمی توان از همین حالا پیش بینی کرد، اما یک چیز مسلم است و آن اینکه حزب کمونیست نیپال (مائونیست) مجدداً نخواهد توانست بصورت یکدست و یک پارچه وارد دور دیگری از جستجوی راه حل مسالمت آمیز قضا و یک " تعرض سیاسی " جدید گردد. در چنین حالتی بعید نیست که وسوسه راه انداختن جنگ فیصله کن و قیام نهایی برای حزب کمونیست نیپال (مائونیست) به وجود بیاید. ولی قاطعانه باید گفت که احتمال پیروزی چنین جنگ و قیامی را نمی توان بیشتر از احتمال شکست فاجعه بار آن پیش بینی نمود.

در هر حال، انتخابات مجلس موسسان نیپال نتوانسته است شرایط محکمی برای حل مسائل سیاسی این کشور از طریق مسالمت آمیز به وجود آورد. بحران کماکان ادامه دارد و می تواند بطرف تشدید بیشتر پیش برود.

نیپال: افق انتظارات مردم گسترده تر می گردد

سرویس خبری جهانی برای فتح - 14 اپریل

انتخابات مجلس موسسان نیپال در 10 اپریل برگزار شد. این اولین انتخابات پس از 9 سال است. نتایج نهایی انتخابات هنوز روشن نیست، اما نتایج اولیه نشان می دهد که حزب کمونیست نیپال (مائونیست) دست بالا را داشته و به احتمال قوی در مجلس موسسان صاحب اکثریت آراء خواهد بود. مردم نقاط مختلف از پیروزی حزب مائونیست خوشحالند و امیدوارند این پیروزی راه را برای ساختن یک "نیپال نوین" باز کند و مردم را از فقر و ستم برهاند. در این انتخابات، مردم دست رد به سینه احزاب سیاسی اصلی طبقات حاکمه نیپال زدند. احزاب طبقات حاکمه نیپال از جمله عبارتند از حزب کنگره که در راس حکومت هائی قرار داشت که ارتش را به سرکوب سبانه جنگ خلق روانه کرد و حزب کمونیست نیپال (یو ام ال) که علیرغم اسمش سالها پیش به کمونیزم پشت کرد و در جنگ علیه انقلاب شرکت کرد. طرفداران علنی سلطنت نیز رای زیادی نیاورده اند. نقش مجلس موسسان آن است که پروسه ای را برای تدوین قانون اساسی جدید برای ایجاد یک جمهوری آغاز کند. انتظار می رود این پروسه یک تا دو سال به طول انجامد.

این انتخابات، یک انتخابات عادی نیست. حزب کمونیست نیپال (مائونیست) از سال 1996 تا سال 2006 جنگ خلق را پیش می برد که مرکز اصلی اش در مناطق روستائی و هدفش به انجام رساندن یک انقلاب دموکراتیک نوین و رها کردن کشور از یوغ امپریالیزم، فنودالیزم و سرمایه داری بوروکرات، بود. دو سال پیش جنبش توده یی بزرگی شهرهای کشور را در نوردید و شاه گیاندرا را که بشدت مورد تنفر مردم است مجبور به عقب نشینی و دست کشیدن از قدرت مطلقه و استقرار مجدد پارلمان کرد. در این پارلمان، سهم مهمی به حزب کمونیست نیپال (مائونیست) داده شد.

ناظران بین المللی که از کشورهای مختلف به نیپال سرازیر شده اند (از آن جمله جیمی کارتر رئیس جمهوری سابق آمریکا و یان مارتین، رئیس سازمان ملل در نیپال) بشدت به تحسین و تمجید از روند انتخاباتی پرداختند و از اینکه "صلح آمیز" بود ابراز خوشحالی بسیار کردند. اولین عکس العمل ها به انتخابات از سوی "مجامع بین المللی" این بود که آن را بعنوان پایان قطعی جنگ خلق تحسین کردند. عکس العمل آنان نسبت به پیروزی انتخاباتی حزب کمونیست مائونیست هنوز روشن نیست.

در واقع، در دوره قبل از انتخابات و در روز انتخابات عده قابل توجهی کشته شدند که تقریباً در همه موارد

قربانیان از مانوئیستها بودند. خشم انگیزترین اتفاق در منطقه ای بنام دانگ در غرب نیپال رخ داد که پلیس هفت تن از هواداران مانوئیستها را کشته و 25 تن دیگر را زخمی کرد. سوالاتی که اکنون در اذهان نقش بسته این است که پس از انتخابات چه خواهد شد. توافق های ماقبل از انتخابات مبنی بر آنست که یک حکومت ائتلافی متشکل از سه حزب کمونیست مانوئیست، حزب کنگره و حزب یو ام ال تشکیل شود. حزب کمونیست مانوئیست که تا پیش از این صاحب نقش فرعی در حکومت بود، به احتمال قوی پس از انتخابات مجلس موسسان نقش اصلی را در حکومت خواهد داشت

یک حکومت جدید تشکیل خواهد شد. اما مسئله اساسی این نیست که کدام احزاب در حکومت خواهند بود، بلکه این است که ماهیت قدرت دولتی چه خواهد بود. همانطور که در مقاله قبلی سرویس خبری جهانی برای فتح (11 فبروری 2008) گفته شد، سوال پایه ای این است که پس از دهسال جنگ خلق ماهیت رژیم می که در سطح سراسری تثبیت می شود، چیست؟ دولت کهن برای حفظ منافع طبقات استثمارگر می جنگید و نیپال را وابسته و تابع امپریالیزم خارجی و هند می کرد. دولتی که از درون مجلس موسسان به ظهور رسد، قدرت کدام طبقه خواهد بود؟ این دولت با ارتش نیپال و نیروهای انتظامی که کاری جز شکار انقلابیون و تجاوز و وحشت آفرینی برای توده های مردم ندارند، چه خواهد کرد؟ بر ارتش رهائی بخش خلق که عشق و احترام دهقانان فقیر، یعنی اکثریت اهالی کشور را برانگیخته است، چه خواهد رفت؟ آیا نیپال پایگاهی برای انقلاب جهانی خواهد شد یا اینکه کماکان در شبکه تار عنکبوتی سلطه امپریالیستی و خارجی خواهد ماند؟ شک نیست که شاه رفتنی است، اما آیا دولتی که از درون مجلس موسسان به ظهور برسد از روابط فئودالی که شاه نماینده اش بود، رها خواهد بود؟ در دوران جنگ خلق در هر آنجا که ارتش رهائی بخش خلق قدرت داشت، ضربات محکمی بر نظام کاستی و دهشت آفرینی آن علیه به اصطلاح اقوام "نجس" و دیگر روابط ارتجاعی مانند مزدوج کردن کودکان، کتک زدن زنان و دیگر اعمال زن ستیزانه، زد. آیا پروسه مجلس موسسان خواهد توانست این تغییرات را نهادینه کرده و در سراسر کشور بسط دهد؟ انقلاب در مناطق روستایی نظام جدیدی را بوجود آورد که شامل "دادگاه های خلق" بود. این دادگاه ها تقویت کننده نظم انقلابی و قدرت سیاسی نوین بودند. آیا این نهادها جانی در رژیم نوین خواهند داشت؟ سیستم قضائی و بوروکراسی دولتی که خادم دولت کهن بودند چه خواهد شد؟ شک نیست که نیروهای قدرتمندی چون قدرت های امپریالیستی، طبقات حاکمه هند و همچنین استثمارگران نیپال، هر کاری بتوانند انجام خواهند داد تا نگذارند یک انقلاب واقعی در نیپال بوقوع بپیوندد. در دوران دهسال جنگ خلق، حزب کمونیست نیپال (مانوئیست) فراخوان "زمین به کشتگر" و نابودی کامل نظام ارتجاعی را داد: نظامی که شاه در راس آن نشسته و کارگران و دهقانان را استثمار و محکوم به فقر می کرد؛ انواع ستم های قرون وسطائی را بر زنان تحمیل می کرد؛ اقلیت های ملی و کاست های پائین را سرکوب می کرد. توده ها در نیپال خواهان تغییرات انقلابی هستند و همین امر یکی از دلایل عمده پیروزی حزب کمونیست نیپال (مانوئیست) در این انتخابات است. اشتیاق سوزان برای ایجاد یک "نیپال نوین" را بوضوح می توان در چهره های پر تحرک هزاران جوان و پیر که شادمانانه به خیابان ها سرازیر شده اند دید. با استعفای تخفیر آمیز کسانی که سالها چهره های شناخته شده دولت کهن بودند، انتظارات مردم نیز سر به آسمان سائیده است.

نظری بر وضعیت کنونی نیپال

مجلس موسسان نیپال، 48 روز بعد از برگزاری انتخابات، یعنی به تاریخ 28 می، رسماً نظام شاهی هندو در نیپال را ملغاً اعلام کرد و نظام سیاسی آینده نیپال را "جمهوری دموکراتیک فیدرال" تعیین نمود. مدتی پس از این فیصله، شاه مخلوع از قصر شاهی بیرون رفت ولی اعلام کرد که نیپال را ترک نخواهد کرد. پس از آن مجلس موسسان به این فیصله رسید که در راس دولت جمهوری دموکراتیک فیدرالی نیپال رئیس جمهوری قرار داشته باشد که نه توسط انتخابات مستقیم مردم بلکه توسط انتخابات در درون مجلس موسسان و در آینده در درون پارلمان مرکزی و پارلمان های ولایتی تعیین گردد. بر مبنای این فیصله، معاون رئیس جمهور نیز به همین ترتیب باید انتخاب گردد. نقش رئیس جمهور بیشتر تشریفاتی خواهد بود و در مورد مسائل اجرایی حکومت دخالت نخواهد داشت، ولی به عنوان سرقوماندان اعلامی قوت های مسلح کشور در راس این قوت ها قرار خواهد داشت.

اما مجلس موسسان نیپال با سپری شدن مدت تقریباً سه و نیم ماه از زمان انتخابات، تا حال قادر نشده است حکومت جدید در نیپال را شکل بدهد. با پدیدار شدن یک ائتلاف سه جانبه میان حزب کنگره نیپال، حزب کمونیست نیپال (اتحاد مارکسیست - لنینیست ها) و فورم حقوق مردم مدیش - ترای، تحولات سیاسی در نیپال با یک چرخش غیر مترقبه و تقریباً غیر قابل پیش بینی مواجه شده است. این ائتلاف سه جانبه، طی دو مرحله انتخاباتی قادر شد که در انتخابات ریاست جمهوری، کاندیدای حزب کمونیست نیپال (مانوئیست) را شکست دهد و کاندیدای خود را، که یکی از رهبران حزب کنگره نیپال است، به پیروزی رساند. کاندیدای این

ائتلاف حتی در همان مرحله اول انتخابات ریاست جمهوری در درون مجلس موسسان، نسبت به کاندیدای حزب کمونیست نیپال (مانوئیست) رای بیشتر آورد (283 در مقابل 270)، اما قادر نشد از اکثریت برخوردار گردد؛ ولی در دور دوم انتخابات توانست از اکثریت برخوردار گردد (308 در مقابل 283) . قبل از این در انتخابات برای معاونیت ریاست جمهوری نیز کاندیدای حزب کمونیست نیپال (مانوئیست) در مقابل کاندیدای این ائتلاف که یکی از رهبران فورم حقوق مردم مدیش - برای است ناکام گردیده بود (243 در مقابل 305) . احتمال می رود که این ائتلاف قادر گردد کاندیدای خود برای سخنگویی مجلس موسسان را که یکی از رهبران حزب کمونیست نیپال

(اتحاد مارکسیست - لنینیست ها) خواهد بود، نیز به پیروزی برساند.

با پیدایش این ائتلاف سه جانبه که وزنه سنگین تری نسبت به حزب کمونیست نیپال (مانوئیست) در درون مجلس موسسان را

تشکیل می دهد، حزب کمونیست نیپال (مانوئیست) اخیرا به این فیصله رسیده است که در تشکیل حکومت نیز سهم نخواهد گرفت، نقش اپوزیسیون در مجلس موسسان را ایفا خواهد کرد و کل توجه خود را روی تدوین قانون اساسی آینده نیپال متمرکز خواهد کرد. حزب کمونیست نیپال (مانوئیست) ائتلاف تازه شکل گرفته سه جانبه در مجلس موسسان را یک " اتحاد نا مقدس "، " غیر طبیعی " و در ضدیت با استقلال ملی و تمامیت ارضی نیپال خوانده و در شکلگیری آن دخالت نیروهای ارتجاعی خارجی را دخیل دانسته است.

چنانچه این ائتلاف سه جانبه جدید بتواند پایدار بماند و حکومت را نیز تشکیل دهد، می تواند در موقعیتی قرار بگیرد که قانون اساسی آینده نیپال را نیز مطابق به خواست های خود تدوین نموده و به تصویب برساند. در چنین صورتی حزب کمونیست نیپال (مانوئیست) در تدوین و تصویب قانون اساسی آینده نیپال نیز نخواهد توانست نقش عمده بر عهده داشته باشد. البته وقوع چنین امری صد در صد یقینی نیست و این امکان وجود دارد که در آینده تحولات دیگری در درون مجلس موسسان نیپال به وقوع بپیوندد. یکی از رهبران حزب کنگره نیپال گفته است که ائتلاف جدید به قصد تشکیل حکومت ایجاد نگردیده است.

بعد از تعیین اعضای انتصابی مجلس موسسان، حزب کنگره نیپال مجموعا 113 رای، حزب کمونیست نیپال (اتحاد مارکسیست - لنینیست ها) مجموعا 108 رای و فورم حقوق مردم مدیش - برای مجموعا 52 رای در مجلس دارند که مجموع آنها 273 رای می شود. از اینکه تعداد مجموعی آراء در مجلس موسسان بصورت نهایی ، نه 601 رای، بلکه 594 رای تثبیت گردیده است و برای احراز اکثریت ساده در مجلس حد اقل به 298 رای ضرورت است، مجموع آراء سه حزب اصلی تشکیل دهنده ائتلاف جدید نمی تواند اکثریت را نصیب آن سازد. ائتلاف برای احراز اکثریت ساده در مجلس، 25 رای کمبود دارد. این ائتلاف در دور دوم انتخابات ریاست جمهوری و همچنان انتخابات برای معاونیت ریاست جمهوری توانست با جلب آراء یک تعداد از احزاب کوچک در مجلس موسسان به اکثریت دست یابد.

از جانب دیگر حزب کمونیست نیپال (مانوئیست) در اصل 220 رای در مجلس موسسان دارد و برای احراز اکثریت به 78 رای دیگر ضرورت دارد. در دور اول انتخابات ریاست جمهوری 50 رای، در دور دوم انتخابات ریاست جمهوری 63 رای و در انتخابات برای معاونیت ریاست جمهوری 23 رای در حمایت از کاندیداهای حزب کمونیست نیپال (مانوئیست) متعلق به سایر احزاب در مجلس موسسان بوده است. ولی با وجود آن، کاندیداهای حزب قادر نشدند اکثریت بدست آورند.

به این ترتیب نه ائتلاف سه جانبه تازه تشکیل شده در مجلس موسسان اکثریت دارد و نه هم حزب کمونیست نیپال (مانوئیست) . اینچنین وضعیتی یک حالت غیر یقینی، متزلزل و نوسانی در مجلس موسسان به وجود می آورد و باعث می گردد که مجلس نتواند دست به اقدامات قاطع و تعیین کننده بزند. ولی در مجموع می توان گفت که ائتلاف سه جانبه، چنانچه بتواند موجودیت خود را در آینده حفظ نماید، نسبت به حزب کمونیست

نیپال (مائونیست) در مجلس موسسان از وزنه سنگین تری برخوردار است.

در هر حال اوضاع نشان می دهد که حزب کمونیست نیپال (مائونیست) قادر نیست برنامه انتخاباتی خود را، که هم خط مشی حکومتی است و هم در واقع خطوط کلی قانون اساسی مورد نظرش را بیان می کند، در عمل پیاده نماید. این امر بیشتر از پیش دور نمای گذار جمهوری دموکراتیک فیدرالی نیپال را به جمهوری دموکراتیک نوین نیپال تیره و تار میسازد.

مناسفانه برنامه انتخاباتی حزب کمونیست نیپال (مائونیست) مدت ها بعد از انتخابات مجلس موسسان در اختیار ما قرار گرفت. بحث مفصل در مورد این سند و عملکرد های مبتنی بر آن را به بعد موکول می کنیم.

1 - در این برنامه انتخاباتی، ورود نیپال به عصر بورژوا دموکراسی بشارت داده می شود و در آن جمهوری دموکراتیک فیدرال به مثابه پلی برای گذار به انقلاب دموکراتیک نوین مطرح نگردیده است. به عبارت دیگر نظام سیاسی دموکراتیک فیدرال در آن نه به مثابه یک نظام عبوری و زود گذر بلکه به مثابه یک نظام پایا و ماندنی مطرح شده است.

2 - در این سند موضوع مصادره بورژوازی کمپردور، هم در زمان حال و هم در آینده، مسکوت گذاشته شده است.

3 - سند برای رشد اقتصادی نیپال قویا به استفاده از بازار های وسیع هند و چین تکیه کرده است. به عبارت دیگر نظام اقتصادی مورد نظر سند، یک نظام وابسته به اقتصاد هند و چین و در نتیجه وابسته به اقتصاد مسلط جهانی است.

خلاصه، برنامه انتخاباتی حزب کمونیست نیپال (مائونیست) تا حد زیادی حاکی از آن است که دستیابی به جمهوری دموکراتیک فیدرال نه یک برنامه تاکتیکی بلکه یک برنامه استراتژیک است. البته این قدر باقی مانده است که این موضوع رسماً در برنامه حزب داخل گردد. ولی خود برنامه انتخاباتی نیز یک برنامه سیاسی اعلام شده است و عملکرد و تأثیرات برنامه پی دارد. به عبارت دیگر دستیابی به جمهوری دموکراتیک فیدرال تا حد معینی یک امر برنامه پی شده و به همین پیمانته حالت تاکتیکی خود را از دست داده است.

صرفنظر از سه نکته متذکره فوق، خود خواست جمهوری دموکراتیک فیدرال - که اینک دیگر یک خواست متحقق شده است - نمی تواند یک خواست تاکتیکی محسوب گردد. حتی اگر چنین خواستی میتوانست یک خواست تاکتیکی تلقی گردد، باید صریحاً در برنامه انتخاباتی حزب کمونیست نیپال (مائونیست) اعلام می شد، که نشده است.

از جانب دیگر موقعیت حزب کمونیست نیپال (مائونیست) در مجلس موسسان قسمی است که حتی همین برنامه انتخاباتی اعلام شده نیز نخواهد توانست بصورت تمام و کمال در قانون اساسی آینده نیپال پیاده گردد و در سیاست های حکومت انعکاس یابد. بنابراین از لحاظ عملی اوضاع بد تر از بد است.

هم اکنون پرداخت معاشات آن بخش از پرسونل اردوی آزادیبخش خلق که در کمپ های تحت نظر سازمان ملل متحد مستقر هستند به حالت تعلیق در آمده و لوی درستیز " اردوی ملی نیپال " - که همان اردوی شاهی سابق است و فقط اسمش تغییر یافته است - اعلام کرده که با ادغام اردوی آزادیبخش خلق و " اردوی ملی نیپال " موافق نیست. قبلاً نیز این معاشات مدت ها پرداخت نشده بود، تا اینکه از مدرک قرضه بانک جهانی پرداخت گردید، که خود یک موضوع قابل دقت است.

اما علیرغم تمامی این مسائل، هنوز ذخائر انقلابی در نیپال کاملاً پایان نیافته است. حزب کمونیست نیپال (مائونیست) هنوز هم فرصت و قدرت آن را دارد که مجدداً لوکوموتیف مبارزاتی خود و توده های نیپالی را در خط انقلاب دموکراتیک نوین استوار سازد، اما به شرط اینکه قاطعانه گرایشات بورژوا دموکراتیک پارلمانی و انتخاباتی را از خود دور سازد و روی جنگ خلق به مثابه یگانه استراتژی مبارزاتی اصولی برای رسیدن به

انقلاب دموکراتیک نوین تکیه نماید.

چنانچه گفتیم حزب کمونیست نیپال (مائونیست) نمی تواند قانون اساسی مورد خواستش را در مجلس موسسان به تصویب برساند، فیصله به عمل آورده است که در تشکیل حکومت نیز سهم نخواهد گرفت و امکان ادغام اردوی آزادیبخش خلق و " اردوی ملی نیپال " - که قویا به آن امید بسته است - نیز تا حد زیادی ضعیف است. با توجه به این مسائل حزب فرصت زیادی ندارد و به زودی روشن خواهد شد که از استراتژی تاکتیک نمای فعلی خود دست بر می دارد یا اینکه با باقی ماندن در وضعیت فعلی به مثابه یک حزب پارلماناریست در جمهوری دموکراتیک فیدرال نیپال بصورت نهایی تثبیت خواهد شد. متاسفانه احتمال دوم نسبت به احتمال اول قوی تر و نیرومند تر است.